

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 22. februar 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2004-1531-36
Sagsbeh.: BRA
Fil-navn: Dokument 4

Besvarelse af spørgsmål nr. 26 (L 111), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 9. februar 2006

Spørgsmål 26:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. februar 2006 fra Nygart Privathospital, jf. L 111 – bilag 5."

Svar:

I henvendelsen af 8. februar 2006 fra Nygart Privathospital fremføres 3 forhold:

- 1) Det bør ene og alene være lægens efteruddannelse og ikke lægens speciallægeuddannelse, der kan danne grundlag for, hvorvidt pågældende læge kan udføre en kosmetisk behandling.
- 2) Det er et brud på grundlovens fundamentale principper, at Sundhedsstyrelsen ifølge lovforslaget kan lukke en klinik i en ubegrænset tid, mens der foretages undersøgelser af kvaliteten af klinikkens arbejde, og uden mulighed for, at klinikejeren kan få erstatning, selv om lukningen viste sig at være ubegrundet.
- 3) Det foreslås, at Sundhedsstyrelsen har ret til i en uge at forbyde en læge at udføre bestemte eller flere operationer ud fra farekriterier. Beslutningen skal herefter prøves ved en dommer efter fuldstændig de samme regler som fx ved et fagedforbud. Forslaget burde gælde alle typer klinikker, herunder praktiserende læger, praktiserende speciallæger, privatklinikker og privathospitaler.

Ad 1. Som det fremgår af besvarelserne af spørgsmål 6, 10 og 16, vil der ved Sundhedsstyrelsens vurdering af, om de omhandlede læger og andre sundhedspersoner har de tilstrækkelige faglige kompetencer og kvalifikationer til at udføre kosmetisk behandling, blive lagt vægt på uddannelsesmæssig baggrund, dvs. såvel speciallægeuddannelse som relevant efteruddannelse, og praktisk erfaring inden for området. Efteruddannelse vil således indgå i bedømmelsen, men de to andre forhold - speciallægeuddannelse og praktisk erfaring - vil også blive tillagt betydning.

Ad 2. Bestemmelserne om regulering af kosmetisk behandling (§§ 71 og 72) har til formål at forøge sikkerheden for raske personer, der lader sig behandle af kosmetiske årsager.

Der er tale om at stille faglige krav til autoriserede sundhedspersoner, der udfører kosmetisk behandling på raske personer.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder ikke, at en sådan stramning af de faglige krav på et sundhedsfagligt område med det formål at øge patient-sikkerheden vil være i strid med grundloven.

Der er intet i lovforslaget eller lovgivningen i øvrigt der hindrer, at en autoriseret sundhedsperson kan søge erstatning ved domstolene efter dansk rets almindelige erstatningsregler, hvis det skulle vise sig, at et midlertidigt virksomhedsindgreb efter § 8, stk. 2, er ubegrundet.

Ad 3. Efter lovforslagets § 8, stk. 2, kan Sundhedsstyrelsen i påtrængende tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at en autoriseret sundhedsperson er til fare for patientsikkerheden på et eller flere faglige områder, midlertidigt delvist indskrænke den pågældendes ret til virksomhedsudøvelse, mens mistanken undersøges.

Først bemærkes, at § 8, stk. 2, er en generel bestemmelse, der omfatter alle autoriserede sundhedspersoner, uanset i hvilket regi de udfører deres virksomhed.

Der er tale om en midlertidig og delvis indskrænkning af virksomhedsområdet. Et sådant midlertidigt, delvist indgreb vil typisk blive fulgt op af en varig virksomhedsindskrænkning, eventuelt fratagelse af autorisationen, efter § 6 eller § 7. Efter § 9 sker varige indskrænkninger af virksomhedsområdet eller fratagelse af autorisationen ved domstolene.

Set i denne sammenhæng finder Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke, at der er behov for, at de midlertidige virksomhedsindgreb efter § 8, stk. 2, bliver prøvet ved domstolene.